

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45, Pașcani, jud. Iași
inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Paroh: Pr. Marius Ionuț Tabarcea

+40 745 776 456

Coslujitor: Pr. Leonardo Ioan Atudorei

+40 747 580 111

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiți.” (Romani 12, 12)

Anul IV • Nr. 34 (117) • 10 decembrie 2023

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

„Postul, strategie pentru asediarea patimilor”

Avva Ioan Colov | *Patericul egiptean*

„Când un împărat vrea să-și captureze dușmanii, mai întâi le taie apa și mâncarea și astfel dușmanii se predau răpuși de foame. Tot așa și cu patimile cărnii: dacă omul se luptă cu armele postului și ale foamei, dușmanii se retrag vlăguți din sufletul lui.”

Cu noi este Dumnezeu

„Doamne, auzi rugăciunea mea” - Psalmul 142

Sfântul Ioan Gură de Aur

Rugăciunea înseamnă și cererea adresată prin cuvinte, dar înseamnă și făgăduință. De aceea, un înțelept îndeamnă: „nu repeta cuvintele tale în rugăciune” (Înț. Sirah 7, 15). Nu ne îndeamnă și nu ne sfătuiește să repetăm aceleași cuvinte când ne rugăm lui Dumnezeu, departe de asta, căci ni se poruncește să stăruim în rugăciuni, ci să nu amănăm atunci când făgăduim ceva lui Dumnezeu și să ne grăbim să împlinim făgăduința. De aceea zice în altă parte: „nu amâna să îplinești făgăduința” (Ecclesiasticul 5, 13). Căci viitorul este nesigur. Fie boală, fie evenimente neprevăzute te pot împiedica să-ți îplinești făgăduințele. Iară dacă moartea venind te întrerupe, nu vei mai avea nicio scuză. Dar aici folosește cuvântul în sensul de rugăciune, cerere, implorare. De aceea a adăugat aceasta arătând: ascultă cererea mea întru adevărul Tău. Altă variantă: „întru credința Ta” sau „întru credințioșia Ta”. Adică pleacă-Te cererii, pune-o pe ea în faptă, întărind-o întru adevărul Tău. Folosește-Te de puterea Ta pentru a împlini ceea ce Ți cer.

Dar să vedem care este natura cererii. La oameni, când cineva aduce o cerere, cei care o primesc urmăresc să vadă în primul rând, dacă este ceva drept și legiuit; atunci este ascultat. Dar de obicei cererea de la oameni se face pentru ranguri și demnități sau pentru bani și alteori pentru apărarea de nedreptate. Iar unii cer lucruri care depășesc puterea judecătorilor. Dar noi ne rugăm pentru iertarea păcatelor și atunci ajungem la această rugăciune, când judecătorul nostru cel launtric, mă refer la conștiință, nu ne lasă o clipă de răgaz, nu ne iartă. Căci nu are puterea să ne ierte (...). Această călătorie către El nu are nevoie de multă cheltuială, ci ia cu tine, în loc de provizii, virtutea. Și unde locuiește acest împărat? Aproape de cei cu inima zdrobită. Pășește pe calea aceea. „Aproape este Domnul de cei ce îl cheamă pe El întru adevăr”. Acolo îl vei afla. Acolo îl vei întâlni. Aproape este de cei ce își împart pâinea lor cu cei lipsiți și de cei care fac milostenii. Dacă vei merge pe calea aceasta îl vei afla pe El gata să Se plece la cererea ta. „Încă vorbind tu, Eu voi zice: Iată-Mă!” (Isaia 58, 9).

Cnămpeie din lumina sărbătorii

Cum răspundem chemării divine spre vindecare

În lumea acesta pentru fiecare om chemarea spre vindecare și spre dobândirea sănătății sufletești sau trupești se face în permanență. Fiecare zi este o zi de meditație, o zi de îndreptare și de împăcare cu Dumnezeu. În fiecare zi se întâmplă să simțim ori să vedem calea prin care Dumnezeu ne cheamă la sfințenie. Din păcate unii refuză această chemare și rămân pe mai departe infirmi sufletește ba chiar trupește. La chemarea Domnului ei răspund cam în felul următor: „Astăzi este ziua sâmbetei, dar nu pot să vin, nu pot să mă îndrept spre Tine, nu m-ai chemat în ziua potrivită! Poate vin mai târziu; cheamă-mă în altă zi.” Sau, ar spune unii chiar și în gând: „Prea mă chemi repede; nu pot să vin; am timp mai târziu la bătrânețe” sau: „Sunt prea tânăr; mai așteaptă puțin” sau: „Am de lucru, am de învățat, am nevastă și copii, nu pot să vin; ai grijă de ei mai întâi, și cheamă-mă după aceea!”. Sunt zeci și zeci de motive pe care le punem numai să nu ne îndreptăm. Dorim să fim mai departe neputincioși. Dar să nu uităm că Dumnezeu ne strigă o dată sau de două ori ori de trei ori dar apoi ne lasă în pace ca să simțim șubrezenia și neputința fizică după ce mai întâi ia am avut-o pe cea spirituală. Cel ce refuză chemarea lui Dumnezeu este deci gârbovit sufletește și mai târziu va fi și trupește. Se întâmplă de multe ca sufletul slăbănog care rămâne să se târască în păcatele sale fără să se îndrepte să simtă urmările păcatului încă din această viață. Se cere deci pocăință, prin Taina Spovedaniei și împăcarea cu Dumnezeu. Se cere să dăm curs chemării de sus și să începem o viață nouă, bineplăcută lui Dumnezeu, curată și de ce nu, o viață sfântă.

Cum face Domnul gard în jurul nostru, păzindu-ne de toată lucrarea diavolului (II)

Claudiu Balan | ortodoxiatinerilor.ro

În cartea *Iov* din Sfânta Scriptură aflăm un lucru extraordinar, că Dumnezeu a făcut gard în jurul lui Iov și diavolul nu se poate atinge de el. Cum am putea noi, cei de astăzi, să trăim fără să cădem în ispita Satanei? Ce am putea face ca să avem și noi acest gard de protecție în jurul vieții noastre? Câți n-am vrea oare această putere nevăzută care să ne protejeze? Sfânta Scriptură și mai ales psalmii sunt pline de promisiunile Domnului care mărturisește că ne va fi aproape mereu, dacă noi îl vom asculta.

(Continuare din numărul precedent)

Cine păzește poruncile Domnului și Domnul îl va păzi pe el zice **Înțeleptul Solomon** în proverbele sale din Scriptură:

”Cine păzește porunca își păzește sufletul; cine nu veghează asupra căii sale va muri.” (Proverbele 19, 16)

Viața curată ne protejează de toată lucrarea Satanei. Iată ce spune **pr. Arsenie Boca**:

”Pe locuitorii cu o viață stricată, când îi sortește Dumnezeu pedepsirii, nu-i apară nicio graniță și nicio armă, dar pentru o viață curată îi apară Dumnezeu, cum nu-i apară nimic pe lume.” (pr. Arsenie Boca)

Rostirea mereu a adevărului și viața în Adevăr ne va proteja mereu de toată lucrarea celui rău, tot **Psalmul 90** dă mărturie despre aceasta:

”Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui” (Psalmi 90, 4). Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu.” (Psalmi 90, 14)

Psalmul 120 vorbește de ajutorul dat de Domnul celor care se tem de El: „Domnul te va păzi pe tine, Domnul este acoperământul tău, de-a dreapta ta. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea. Domnul te va păzi pe tine de tot răul; păzi-va sufletul tău. Domnul va păzi intrarea ta ieșirea ta de acum și până în veac. (Psalmi 120, 5-8)

Domnul este scut celor ce nădăjduiesc întru El:

”Dumnezeul meu, fără prihană este calea Lui, cuvintele Domnului în foc lămurite; scut este tuturor celor ce nădăjduiesc în El.” (Psalmi 18, 33)

Milostenia făcută oamenilor atrage mila lui Dumnezeu asupra noastră, căci cei au făcut milă vor fi miluți, și în situ-

țiile în care am merita să fim pedepsiți intervine mila Domnului și ne ocrotește.

”Fericiti cei milostivi, că aceia se vor milui.” (Matei 5, 7)

Chemarea numelui lui Dumnezeu în rugăciune, atrage puterea Lui în jurul nostru:

”Turn puternic este numele Domnului; cel drept la el își află scăparea și este la adăpost.” (Pildele lui Solomon 18, 10)

Iertarea aproapelui aduce iertarea lui Dumnezeu pentru păcatele noastre, și acolo unde ar fi trebuit să fim pedepsiți și lăsați în mâinile diavolului acolo Domnul intervine și ne ocrotește:

”Că de veți ierta oamenilor greșelele lor, ierta-va și vouă Tatăl vostru Cel creșc; iar de nu veți ierta oamenilor greșelele lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelele voastre.” (Matei 6, 14-15)

Împărțășirea cu Trupul și Sângele Domnului îl aduce pe Dumnezeu viu și real în noi, și diavolii nu-i pot face rău lui Hristos și nici aceluia în care sălășluiește Hristos:

”Iar după ce a ieșit din corabie, îndată L-a întâmpinat, din morminte, un om cu duh necurat, care își avea locuința în morminte, și nimeni nu putea să-l lege nici măcar în lanțuri, pentru că de multe ori fiind legat în obezi și lanțuri, el rupea lanțurile, și obezile le sfărâma, și nimeni nu putea să-l potolească; și neîncetat noaptea și ziua era prin morminte și prin munți, strigând și tăindu-se cu pietre. Iar văzându-L de departe pe Iisus, a alergat și s-a închinat Lui. Și strigând cu glas puternic, a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiule al lui Dumnezeu Celui Preainalt? Te jur pe Dumnezeu să nu mă chinuiești. Căci îi zicea: Ieși duh necurat din omul acesta.” (Marcu 5, 2-8)

Pocăința, adică vederea păcatelor proprii și smerenia atrage Harul lui

Dumnezeu în ființa noastră:

”Spre unii ca aceștia Îmi îndrept privirea Mea: spre cei smeriți, cu duhul umilit și care tremură la cuvântul Meu!” (Isaia 66, 2)

Biblia e plină de cuvinte ale Domnului de încurajare pentru noi oamenii, în care ne arată că mereu va fi cu noi și ne va ocroti, dacă și noi îi asculta și împlini poruncile.

Când păcătuiam atunci intrăm în ispită și atragem pedeapsa lui Dumnezeu asupra noastră. Când judecăm pe cineva crezându-ne mai bun decât el, Domnul va rândui, nu după mult timp să cădem în același păcat ca și el, ca să ne smerim și să-i înțelegem neputința. Când ne mândrim cu ceea ce putem și suntem înaintea oamenilor, Domnul a promis că ne va smeri, prin întâmplările vieții ce vor urma. Când nedreptățim, Domnul va îngădui, dacă nu ne pocăim, să fim nedreptățiți, ca să plătim pentru păcatul nostru și să învățăm a nu mai greși. Când furăm vom fi furați. Când judecăm vom fi judecați. Cum măsurăm așa ni se va măsură. Cum iubim așa vom fi iubiți. Acesta e unul din modurile în care Dumnezeu ne arată că păcatele pe care le facem atrag asupra noastră ispitele.

Sfântul Isaac Sirul susține (*Cuvinte despre nevoiță*, cuv. 51, în Filocalia, vol. X) că diavolul nu poate să se apropie de om ori să-i aducă ispite, dacă Dumnezeu nu îngăduie, și dacă omul nu se lenevește, sau de nu-l dezleagă Dumnezeu spre gânduri murdare, prin părere de sine și prin mândrie; sau printr-un gând de invidie și prin împrăștierea sufletească. Pe aceștia îi cere diavolul să-i ispitească.

Totuși, pe cei simpli și fără experiență duhovnicească, Dumnezeu nu îngăduie diavolului să-i ispitească (ca și pe cei sfinți), căci El știe că aceștia nu sunt pregătiți și nu pot să înfrunte ispitele mari ale diavolului. Numai cei ce se roagă mai stăruitor și au ajuns la o anumită treaptă a urcușului duhovnicesc sunt tulburați de ispite sălbatice, întrucât pot purta „războaie” mai grele. (Liviu Petcu)

Fii ascultător de Dumnezeu și permanent Harul lui te va ocroti, te va proteja dreapta Celui Preainalt și nimic nu rău nu vei păți. Și toate câte vei face vor spori, și Domnul va fi mereu cu tine, așa cum a fost cu Iosif în Egipt și cu plăcutul său David.

Ascultarea poruncilor și împlinirea lor zidește continuu gard de protecție în jurul ființei tale.

Vino în biserica lui Hristos, în casa Lui, și umple-te de Harul Lui, de sfințenia Lui, și nimic rău nu se va apropia de tine.

Zidește Doamne gard în jurul nostru și învață-ne inima spre bunătate și blândețe!